

отношения между людьми и отношение к самому себе, но и расширить свой круг знакомств.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ахманова О.С. Словарь лингвистических терминов / О.С. Ахманова. – 2-е изд., стер. – М. : УРСС : Едиториал УРСС, 2004. – 571 с.
2. Балакай А.Г. Словарь русского речевого этикета / А. Г. Балакай. – М. : АСТ-Пресс, 2001. – 672 с.
3. Кузнецов С. А. Большой толковый словарь русского языка / С. А. Кузнецов. – 1-е изд. – СПб. : Норинт, 2000. – 1536 с.

Малий Роман,

студент 1 курсу факультету ФМКТО
Науковий керівник: **О. А. Халабузар,**
к.пед.н., доц.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІНГВІСТІВ

У сучасних умовах постійного збагачення інформаційного простору, розвитку комунікацій, удосконалення технологічної грамотності, високого інтелектуального навантаження, цілком необхідним є формування особистості з високо розвинутою логічною культурою, яка є якісним новоутворенням, що вбирає в себе логічні знання, опановані логічні вміння та навички, здатність вирішувати нестандартні ситуації, абстрагуючись від суб'єктивних поглядів. Досягти такого результату можна лише цілеспрямованою діяльністю педагогічного навчального закладу, орієнтованою на диференційовану підготовку, що найбільше сприяє розвитку особистості та формуванню логічної культури майбутнього лінгвіста у сучасних умовах глобалізованого суспільства.

У наш час проблемі індивідуалізації та диференціації навчання майбутніх лінгвістів присвячені роботи наступних дослідників: В. Крутецького, М. Ляховицького, С. Ніколаєва, К. Платонов, І. Унт, В. Стрезікозіна, Е. Рабунського, та ін. Теоретична актуальність та практичне значення проблеми диференційованої підготовки майбутніх лінгвістів обумовлені складністю раціонального вирішення існуючого протиріччя між колективним характером навчальної діяльності та індивідуальним засвоєнням знань, оволодінням уміннями та навичками. Недостатня розробка проблеми диференційованої підготовки не дозволяє визначити чітку організацію навчального процесу. Перш за все необхідно обґрунтувати сутність диференційованої підготовки майбутніх лінгвістів. Коберник Г.І. розглядає диференційовану підготовку як систему управління пізнавальною діяльністю з урахуванням індивідуальних особливостей. Проаналізувавши роботу В.М. Володько, можна вважати його думку спільною з Коберник Г.І, адже він стверджував, що основою організації означеної підготовки є така навчальна робота зі студентами, що за умов якої пропонуються різні методи, засоби, підібрані індивідуально. 2,10]

Звісно, професійна підготовка майбутніх лінгвістів з урахуванням необхідності акцентуації на формування логічної культури, має певні

педагогічні проблеми. По-перше, при підготовці до професії, слід враховувати, що вона має орієнтуватись на різноманіття індивідуальних орієнтирів та визначених запитів, саме тому мова йде про диференційовану підготовку майбутніх лінгвістів, яка є необхідною умовою формування логічної культури.

Для нашого дослідження ми вважаємо більш доцільним узагальнене визначення диференційованої підготовки, яка є для нас процесом навчання та виховання, який передбачає поглиблене вивчення та дослідження індивідуальних особливостей студентів, їхню класифікацію за типологічними групами та організацію роботи цих груп на виконання спеціальних навчальних завдань, які сприяли б їхньому всебічному розумовому та моральному розвитку.

Цінність диференційованої підготовки для майбутніх лінгвістів полягає у тому, що вона дозволяє вирішити протиріччя між орієнтацією процесу навчання на середнього студента та існуючими відмінностями у інтересах, нахилах, професійних напрямках студентів. Таким чином, можна зробити висновок, що для нас диференційована підготовка у ВНЗ як педагогічна умова формування логічної культури є : – максимально можливою самостійністю студентів у виборі шляхів та засобів практичної реалізації основних теоретичних положень матеріалу, що вивчається;- створенням умов та можливостей для спеціалізації за певними напрямками науки, що вивчається;- реалізацією особистісних можливостей кожного: організаторських, методичних, наукових;- самостійним вибором навчальних програм, підручників, методичної літератури. Саме цьому і буде присвячено подальше дослідження.

ЛІТЕРАТУРА

1. Лаврешина Г.Ю. Формування логічної культури старшокласників. Автореф. Дис. – Кривий Ріг, 2000р., 21с.).

2. Коберник Г.І. Індивідуалізація й диференціація навчання в початкових класах: теорія та методика: Монографія.- К.:Наук. Світ, 2002. – 231с. – Бібліогр.: С. 188-203.

4. Сухомлинський В.О. Вибрані твори: В 5т. – Т.2. – С. 460.

5. Унт И. Е. Индивидуализация и дифференциация обучения. – М.: Педагогика, 1990. – 191с.

Анастасія Маркова,

студентка 3 курсу

Факультету філології та соціальних комунікацій

Наук. керівник: **В. А. Нищета,**

д.пед.н., доцент (БДПУ)

РОБОТА З НАВЧАЛЬНИМИ ТЕКСТАМИ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Предметом фундаментальних гуманітарних дисциплін є формування творчої, гармонійної розвиненої особистості, яка може ефективно володіти думкою, переконливим словом, етичним риторичним вчинком в ім'я істини, добра, краси.